

бедна вдовица било зле болно, и тя решила да го занесе при Христа, Той да му помогне. По пжтя още то издъхнало въ ржцетъ ѝ. Обаче, съ мъртвия трупъ на детето, тя продължила пжтя си, да търси Христа. Най-после ѝ казали, че Христосъ е разпнатъ вече, не може да ѝ помогне. Въ прѣки това, тя отишла на Лобното мѣсто, сама да види Христа, да Го помоли да съживи детето ѝ. Като видѣла Христа на кръста, тя започнала отчаяно да плаче, че единствената ѝ надежда е изгубена. Христосъ помолилъ единъ отъ войниците да извади гвоздея отъ дѣсната му ржка, да помогне на тази нещастна вдовица, и следъ това отново да го закове. Войникътъ изпълнилъ желанието на Христа. Тогава Христосъ положилъ ржката си върху мъртвото дете, и то оживѣло.

И тъй, вземете примѣръ отъ Христа. Що се отнася до правене на добро, и на кръста да сте, помолете да отковятъ ржката ви само за моментъ, да направите последното добро. Това е геройство! Ако искате да бждете такива герои, идеята за доброто трѣбва да стане въ васъ плътъ и кръвъ. Такива трѣбва да бждатъ младитѣ хора! Ако младото поколѣние стане образецъ на такова геройство, между младитѣ ще има и учени, и гении, и свети хора. Едно се изисква отъ човѣка: и при добритѣ, и при лошитѣ условия на живота да е готовъ, като Христа, да направи последното добро. Христосъ каза на войниците: „Освободете дѣсната ми ржка отъ гвоздеитѣ, да помогна на тази жена. После пакъ я заковете“. Така е предадена идеята въ разказа, но азъ казвамъ: Христосъ не се обърна къмъ войниците съ молба, тѣ да извадятъ гвоздеитѣ отъ ржката му, но Той самъ ги извади. По какъвъ начинъ? Той силно съсрѣдоточи мисълта си къмъ Бога, и гвоздеитѣ сами паднаха отъ ржката Му. Щомъ имаше сила да възкрѣси умрѣлото дете на вдовицата, още по-лесно бѣше за Христа, съ мисълта си, да извади гвоздеитѣ отъ ржката си. По този начинъ Христосъ даде добъръ урокъ на човѣчеството, като каза: „Споредъ законитѣ на римското право, вие можете да ме разпнете, но азъ ще ви покажа единъ методъ, чрезъ който можете правилно да разрешавате всички спорове въ свѣта.

Питамъ: кое бѣше по-добро, да пострада Христосъ, или да не пострада? Страданието обезслави Христа на земята, но на небето, предъ Бога, Той доби слава. Той изгуби своята слава, но възвеличи Божията. Ако Христосъ не бѣше се обезславилъ предъ хората, човѣчеството щѣше да